

UNIVERSITI SAINS MALAYSIA

Peperiksaan Semester Kedua
Sidang 1994/95

April 1995

HSA 101 Pengantar Sejarah

Masa: [3 jam]

KERTAS PEPERIKSAAN INI MENGANDUNGI LAPAN [8] SOALAN DI DALAM TIGA PULUH SATU [31] HALAMAN.

Jawab EMPAT [4] soalan, DUA [2] soalan daripada setiap Bahagian A dan B.

Semua soalan membawa nilai markah yang sama.

BAHAGIAN A -- Jawab DUA [2] soalan

1. "Sebelum seseorang ahli sejarah dapat mewujudkan fakta sejarah ia haruslah mendekati sumber-sumbernya berlandaskan prinsip-prinsip asas kritikan sumber." Bincangkan.
2. Bincangkan ciri-ciri pensejarahan Melayu tradisional yang terdapat dalam Sejarah Melayu.
3. Berdasarkan Hukum Kanun Melaka, bincangkan konsep jenayah dan hukuman dalam sistem keadilan di Melaka lama.
4. Sejauh manakah unsur-unsur pensejarahan Melayu tradisional, pensejarahan Islam dan pensejarahan Bugis terbayang dalam karya Tuhfat al-Nafis?

BAHAGIAN B - Jawab DUA [2] soalan

5. Baca petikan di bawah dan jawab soalan berikut:

Have we been preparing the protected states for self-government of such a nature as to enable us, if so minded, to abandon them to their own guidance? I do not think that anything could justify us in leaving them to anarchy, and our own interests and theirs forbid it. Nothing that we have done has taught them to govern themselves; we are merely teaching them to co-operate with us in governing under our guidance. Moreover, I doubt if Asiatics will ever learn to govern themselves, it is contrary to the genius of their race, of their history, of their religious systems, that they should.

Further it must be borne in mind, that not only has European and Chinese capital been encouraged to flow into the Native States by the order we have established in them, but a large field has been opened to European and Chinese settlement for agricultural planting purposes. This capital is being invested in the confidence that we shall not retire from the protected states....

(Weld kepada Kimberley,
21 October 1880)

Berdasarkan pandangan R.G. Collingwood bahawa "semua sejarah ialah sejarah pemikiran", bincangkan isu-isu dan ide-ide yang mungkin mempengaruhi pola pemikiran Sir Frederik Weld pada tahun 1880.

6. Dekad 1980an merupakan titik permulaan untuk kajian peranan wanita dalam sejarah Singapura dan Malaysia dan, dalam hal ini, James Warren telah berjaya memulakan suatu kajian sejarah pelacuran di Singapura dengan pendekatan yang dianggap inovatif. Mengapa ahli sejarah telah menjadi lebih sedar tentang peranan wanita dalam sejarah dan apakah ciri-ciri yang dianggap inovatif dalam pendekatan James Warren?

7. "Adalah suatu prinsip sejarah bahawa seseorang ahli sejarah sentiasa membuat pernyataan umum atau kesimpulan tentang sesuatu isu, peristiwa atau perkembangan. Berdasarkan bukti-bukti dalam minit-minit mesyuarat Persatuan-Persatuan Melayu itu, apakah kesimpulan yang di dapati tentang corak kepimpinan dalam pergerakan persatuan-persatuan Melayu sebelum pendudukan Jepun? (Anda boleh merujuk kepada dokumen (Lampiran A) yang disediakan).

8. Pendekatan ahli sejarah terhadap soal penjelasan memerlukan penyiasatan matlamat sipelaku dan keadaan-keadaan sekeliling seperti keadaan politik, ekonomi, ugama, alam dan sebagainya yang mewujudkan matlamat itu. Berdasarkan pandangan itu, kenalpastikan matlamat Tok Janggut dan keadaan sekeliling yang mencetuskan pemberontakan di Kelantan pada tahun 1915. (Anda boleh merujuk kepada dokumen (Lampiran B) yang disediakan).

.../LAMPIRAN A

.../4

LAMPIRAN A

**Minit Persidangan Persatuan-Persatuan Melayu
Semenanjung Tanah Melayu Yang Kedua Kali**

Peringatan Persidangan Persatuan-Persatuan Melayu Yang Kedua Kali diadakan pada hari Rabu dan Khamis 25 dan 26hb Disember 1940 di rumah Persekutuan Guru-Guru Melayu Singapura, Palembang Road, Singapura.

Yang hadir bagi pihak Persatuan Melayu Perak:

Encik Tak, Datuk Muda Orang Kaya-Kaya Panglima Kinta
Encik Ahmad Karim

Bagi pihak Persatuan Melayu Selangor:

Y.M. Tengku Ismail b. Tengku Mohd. Yassin (Pegum)
Y.M. Raja Bon b. Raja Yahaya
Y.M. Raja Yaakob b. Raja Alang
Encik Ismail b. Mohd. Saad
Encik Yunus b. Abdul Hamid
Encik Noraldin b. Nawi
Tuan Hj. Mohd. Kamal
Tuan Hj. Mohd. Dahlan Mashod

Bagi pihak Persatuan Melayu Pahang:

Encik Mohd. Tahar b. Setia Raja
Encik Mohd. b. Bagina Besar

Bagi pihak Persatuan Melayu Negeri Sembilan:

Y.T.M. Tengku Nasir (Tg. Panglima Besar)
Datuk Raja Di Raja Muid
Y.M. Raja Mohd Noordin b. Raja Dali

Bagi pihak Persatuan Melayu Sarawak:

Abang Hj. Zaini b. Datuk Bentara
Encik Mohd. Johari b. Inang
Encik Mohd. Mahmud b. Noor

Bagi pihak Persatuan Melayu Brunei:

Encik Mohd. Hassan

LAMPIRAN A

**Minit Persidangan Persatuan-Persatuan Melayu
Semenanjung Tanah Melayu Yang Kedua Kali**

Peringatan Persidangan Persatuan-Persatuan Melayu Yang Kedua Kali diadakan pada hari Rabu dan Khamis 25 dan 26hb Disember 1940 di rumah Persekutuan Guru-Guru Melayu Singapura, Palembang Road, Singapura.

Bagi pihak Kesatuan Melayu Johor:

Dr. Hamzah b. Hj. Taib
Capt. Mohd. Noor b. Hj. Ismail
Encik Jaafar b. Hj. Abd. Rahman
Tuan Hj. Hashim b. Hitam
Tuan Hj. Mohd. b. Hj. Hassan
Tuan Hj. Arshad b. Awang

Bagi pihak Persatuan Melayu Kelantan:

Encik Ibrahim b. Hj. Yaakob
Encik Ismail b. Ibrahim

Bagi pihak Kesatuan Negeri-Negeri Selat Cawangan Melaka:

Encik Mohd. Ali b. Mohd. Araf
Encik Osman b. Kering (Orang Kaya Seri Raja Merah Datuk
Penghulu Naning)
Encik Sidin b. Abdullah

**Bagi pihak Kesatuan Melayu Negeri-Negeri Selat Cawangan
Pulau Pinang:**

Encik Abdul Majid b. Abd Hamid
Encik Abu Bakar b. Mohd. Noor
Encik Abdul Wahab b. Mohd. Zain

**Bagi pihak Kesatuan Melayu Negeri-Negeri Selat
(Singapura):**

Encik Daud b. Mohd Syah (J.P.)
Encik Ashak b. Ahmad
Tuan Putera Jumaat
Encik Ismail b. Abdul Aziz
Encik Yunan b. Hj. Daim
Encik Abd. Rahim b. Ibrahim

.../6

Hari yang pertama 25hb Disember 1940 persidangan diadakan pada pukul 9.35 pagi.

Sebelum persidangan dimulakan maka sekumpulan kanak-kanak dari Sekolah Melayu Tanglin Tinggi menyanyi suatu lagu Kebangsaan Melayu dipandu oleh Encik Mohd. Sidik bin Hj. Ismail

Encik Daud bin Mohd. Syah, Yang Di Pertua Kesatuan Melayu Negeri-Negeri Selat (Singapura), memberi suatu ucapan bagi pihak Kesatuan Melayu Negeri-Negeri Selat (Singapura) mengalu-alukan kedatangan wakil-wakil bagi Persatuan-Persatuan Melayu yang hadir dan mengenalkan mereka itu kepada persidangan.

Yang Mulia Tengku Ismail bin Tengku Mohd. Yassin, Yang Di Pertua Persatuan Melayu Selangor, membalas ucapan selamat itu bagi pihak Persatuan-persatuan Melayu yang lain.

Dengan cadangan Encik Daud bin Mohd. Syah dan disokongi oleh Encik Mohd. Ali bin Mohd. Araf, Y.M. Tengku Ismail bin Tengku Mohd. Yassin dengan sebulat suara dipilih menjadi pengerusi dan dengan cadangan Tuan Hj. Hashim bin Hitam serta disokong oleh Encik Jaafar b. Hj. Abdul Manan, Encik Ishak b. Hj. Mohammad dengan sebulat suara dipilih menjadi Setiausaha bagi persidangan itu.

Tuan Pengerusi melafazkan suatu ucapan terimakasih kepada persidangan kerana memilih akan dia jadi Pengerusi seraya menyebut perihal perjumpaan pertama yang telah diadakan di Kuala Lumpur dalam bulan Ogos tahun 1939 dan dihadiri oleh wakil-wakil bagi tujuh buah persatuan-persatuan Melayu.

Lepas itu persidangan membicarakan fasal pembahagian undi kerana bilangan wakil-wakil bagi sesebuah persidangan yang mengambil bahagian tidak sama banyaknya: iaitu ada yang dua, ada yang tiga, ada yang lima, dan ada pula yang delapan orang. Keputusannya ditetapkan tiap-tiap sebuah persatuan beroleh satu undi sahaja. Maka Kesatuan Melayu Negeri-Negeri Selat Cawangan Melaka dan Cawangan Pulau Pinang dihitungkan seperti persatuan-persatuan bersendirian dan beroleh satu undi masing-masing.

Giliran yang pertama membawa cadangan terjatuh kepada Persatuan Melayu Perak dan cadangannya ialah: "bagaimana jalannya untuk meluaskan pelajaran anak-anak Melayu laki-laki dan perempuan pada masa yang akan datang" Datuk Muda Orangkaya-Orangkaya Panglima Kinta, Yang DiPertua Persatuan Melayu Perak, bangun bercakap. Wakil Perak itu tidak membutirkan sesuatu cadangan yang tertentu bahkan ia membukakan perkara itu bagi timbangan persidangan.

Encik Ismail b. Abd. Aziz (Singapura) bercakap memberi fikirannya serta mendatangkan syor supaya diadakan scholarship kerana pelajaran tinggi oleh sekalian Persatuan-Persatuan Melayu. Keduanya ia mengesyorkan supaya pelajaran di Sekolah Melayu dinaikkan hingga darjah enam dan tujuh dimana-mana tempat yang patut diadakan. Ketiganya ia mengesyorkan supaya diadakan sekolah pertukangan dengan ajaran dalam bahasa Melayu. Bagi anak-anak perempuan Melayu ia padakan dengan pelajaran Sekolah Melayu seperti yang ada sekarang, termasuk pelajaran rumahtangga. Melainkan anak-anak perempuan bagi orang-orang kaya. Mereka itu Tuan Hj. Mohamad b. Hassan (Johor), mengesyorkan supaya ajaran tulisan rumi dalam Sekolah-Sekolah dihapuskan dan digantikan dengan ajaran bahasa Inggeris.

Encik Mohamad Yunus b. Hamid (Selangor) mengesyorkan supaya ditanam perasaan kebangsaan Melayu pada murid-murid di Sekolah-Sekolah Melayu. Ia bersetuju dengan syor menaikkan darjah Sekolah Melayu dan mengadakan scholarship.

Raja Bon b. Raja Yahaya (Selangor) dan Dr. Hamzah b. Hj. Zaib (Johor) menyokong syor-syor Encik Ismail b. Abd. Aziz (wakil Singapura). Raja Bon mengesyorkan supaya ditulis surat rayuan kepada perintahan. Cadangan ini disokong oleh Encik Daud b. Mohd Syah (Singapura).

Raja Yaakob b. Raja Alang (Selangor) menunjukkan bahawa masa pada sisi wakil-wakil itu pendek pada hal banyak cadangan yang ditimbangkan. Ia mengesyorkan supaya cadangan-cadangan yang besar dan utama sahaja dibawa ke tengah.

Encik Mohd. Tahar b. Setis Raja (Pahang) dan Encik Mohd. Ali b. Araf (Melaka) memberi fikiran masing-masing berkenaan perkara ini.

Tengku Pengerusi mengulas buah-buah fikiran yang dibentangkan dan menyatakan pendapatnya sendiri iaitu scholarship sayugia diadakan oleh masing-masing persatuan. Ia bersetuju supaya dinaikkan pelajaran Sekolah Melayu.

Encik Ismail b. Mohd. Syah (Selangor) mencadangkan, disokongi Encik Ibrahim b. Haji Yaakob (Kelantan), bahawa perkara ini ditangguhkan. Cadangan ini diluluskan oleh persidangan.

Apabila tiba pada giliran Persatuan Melayu Selangor membawa cadangan-cadangannya maka Tengku Pengurus menyatakan ada suatu cadangan persatuannya yang tidak sempat dimasukkan di dalam kerja-kerja persidangan ini iaitu, "patut persatuan-persatuan Melayu mengadakan kumpulan wang kerana membeli kapalterbang "Spitfire". Ia berharap perkara ini boleh kiranya dibenar dibicarakan oleh persidangan.

.../8

Pada tentang ini Encik Daud b. Mohd Syah (Singapura) bangun menyatakan yang kesatuan Melayu Negeri-Negeri Selat (Singapura) ada suatu cadangan seumpama cadangan Selangor itu juga. Ia menambah kata lagi sekiranya persidangan bersetuju bolehlah perkara ini dibentangkan oleh Wakil Singapura yang telah ditetapkan akan membawanya iaitu Tuan Putera Jumaat.

Tuan Putera Jumaat (Singapura) mencadangkan supaya Persatuan-Persatuan Melayu yang mengambil bahagian dalam persidangan ini bersekutu mengadakan loteri kerana membantu pemerintahan Inggeris dalam masa peperangan yang ada ini. Cadangan itu disokong oleh Tuan Hj. Hashim (Johor) dan disertai oleh Raja Yaakob (Selangor).

Apabila perkara ini dikemukakan kepada Persidangan maka Encik Mohd. Tahar (Pahang) dan Encik Mohd. Hassan (Brunei) menyokong cadangan itu. Dr. Hamzah b. Hj. Taib (Johor) menyatakan fikirannya tidak bersetuju wang kumpulan itu dibelikan kapalterbang kerana iaitu akan membunuh kanak-kanak dan perempuan.

Tengku Pengerusi mengulas seraya mengatakan jikalau kita tidak membunuh musuh nescaya dia akan membunuh kanak-kanak dan perempuan kita sendiri. Keputusannya persidangan bersetuju dengan sebulat suara menolong pemerintahan Inggeris dengan seberapa daya-upaya dalam masa peperangan itu. Dengan cadangan Tengku Pengerusi dan disokongi oleh Datuk Muda Orangkaya-Orangkaya Panglima Kinta maka suatu Jawatankuasa dilantik bagi menghalusi jalan-jalan yang baik sekali pada mengadakan bantuan itu. Jawatankuasa itu mengandungi seorang daripada tiap-tiap Persatuan Melayu yang hadir. Nama-nama tuan-tuan yang dipilih jadi anggota jawatankuasa itu adalah seperti dibawah ini:

Singapura	-	Tuan Putera Jumaat
Perak	-	Datuk Muda Orangkaya-Orangkaya Panglima Kinta
Selangor	-	Y.M. Raja Bon b. Raja Yahaya
Pahang	-	Encik Mohamad b. Baginda Besar
Negeri Sembilan	-	Datuk Raja DiRaja Muid
Sarawak	-	Encik Mohamad Makmun b. Nor
Brunei	-	Encik Mohd. Hassan
Melaka	-	Datuk Penghulu Naning
Pulau Pinang	-	Encik Abd. Majid b. Abd. Hamid
Johor	-	Tuan Hj. Mohamad b. Hj. Hassan
Kelantan	-	Encik Ibrahim b. Hj. Yaakob

Setiausaha Jawatankuasa ini ialah Encik Ishak b. Hj. Mohamad, Setiausaha Persidangan. Kemudian persidangan terus pula menimbangkan cadangan-cadangan Persatuan Melayu Selangor. Tengku Pengerusi membawa cadangan, "cukai pendapatan tidak

patut dijalankan dalam Malaya". Tengku Pengerusi memberi beberapa sebab maka cukai pendapatan itu tidak patut dikenakan dalam negeri ini. Setengah daripada sebab-sebabnya ialah cukai itu tidak sama berat. Pada masa ini telah diketahui kecabulan kakitangan-kakitangan pemerintahan. Cukai itu akan memberi pekerjaan kepada orang asing lebih daripada orang Melayu. Apabila berjalan cukai itu kelak orang-orang asing akan menuntut lebih-lebih hak negeri kerana maka itu taat dan membayar cukai. Pada masa ini belum ada orang yang cukup faham berkenaan dengan cukai pendapatan. Kira-kira perniagaan dalam negeri ini berlainan aturannya. Oleh itu sukar hendak dikira cukai itu. Dan lagi jikalau berjalan cukai itu nescaya terbuka rahsia-rahsia perniagaan. Lagi pula tidak ada sesuatu akuan yang menentukan bahawa cukai itu tidak diturunkan hadnya. Dan penghabisannya sungguh pun dikatakan cukai itu akan dikenakan dalam masa peperangan ini sahaja, harus juga iaitu akan menjadi cukai yang tetap.

Hingga ini (12.30) persidangan pun ditangguhkan dan wakil-wakil itu pun beredar ke Islamic Restaurant di North Bridge Road kerana makan tengah hari.

Apabila persidangan disambungkan semula maka Y.M. Tengku Ismail mengulangi lagi sebab-sebabnya maka patut dibangkang cukai pendapatan itu.

Dr. Hamzah b. Hj. Taib (Johor) menyokong cadangan Selangor itu.

Encik Abd. Rahim b. Ibrahim (Singapura) mencadangkan suatu pindaan kepada cadangan yang asal itu. Kata Encik Abd. Rahim, "saya cadangkan bahawa perkataan "Malaya" dalam cadangan yang asal itu dipinda dengan Perkataan-perkataan "Kerajaan-Kerajaan Melayu". Dalam Kerajaan-Kerajaan Melayu (Malay States) boleh dibangkang cukai pendapatan kerana Kerajaan-Kerajaan Melayu itu ialah Sovereign State (Kerajaan-Kerajaan Pertuan) yang tidak terkandung dalam British Empire (Pemerintahan Besar British) ertinya Kerajaan Pertuan itu ia mengeluarkan perintah kepada sekalian manusia dan persatuan dalam negeri dan ia tidak menerima perintah dari luar negeri.

"Sekiranya diluluskan juga cukai pendapatan didalam Straits Settlement (Pendudukan-pendudukan Selat) maka bukanlah ertinya tak dapat tidak diluluskan jua dia dalam Kerajaan-Kerajaan Melayu. Saya suka menguatkan bahawa tiap-tiap orang Melayu ialah satu anggota bagi Kerajaan Melayu. Ianya berhak berkata-kata sebelum dikeluarkan sesuatu undang-undang.

"Ada pun Pendudukan-pendudukan Selat ini lainlah kiranya. Iaitu tanah yang dipunyai oleh Great Britain pada hal di Great Britain isi negerinya dikenakan cukai

pendapatan, di atas itu pula nyawa mereka sekarang ada dihujung tanduk. Jadi tidaklah molek tanah jajahan seperti Penduduk-Pendudukan Selat ini tidak menurut tauladan negeri ibunya.

"Sebanyak yang berkenaan dengan Pendudukan-Pendudukan Selat, Kesatuan Melayu Selat berfikir patut diadakan cukai pendapatan dan keputusan itu sudah pun dihamparkan kepada pemerintahan. Tinggal lagi Kerajaan-Kerajaan Melayu boleh membangkang cukai pendapatan dengan alasan-alasan siasah dan perlembagaan (Political dan Constitutional Reasons)"

Pindaan itu disokong oleh Raja Bon bin Raja Yahaya.

Encik Ibrahim b. Yaakob wakil Kelantan membangkang dan bangkangannya itu disokong oleh Datuk Muda Orangkaya-Orangkaya Panglima Kinta wakil Perak.

Cadangan itu seperti yang dipinda pun diundikan, keputusannya pihak cadangan dapat tujuh undi berlawanan dengan tiga undi bagi pihak pembangkang.

Cadangan Persatuan Melayu Selangor, bahawa bahasa Melayu dan tulisan Jawi patut dijadikan bahasa dan tulisan perjawatan oleh Kerajaan-Kerajaan Melayu". Itu tidak dibawa ketengah.

Cadangan Selangor yang akhir iaitu, "taarif Melayu pada Persatuan-Persatuan Melayu yang mengambil bahagian dalam persidangan itu patut disatukan". Dibentangkan oleh Raja Yaakob Raja Alang. Taarif Melayu yang dikehendaknya begini; Yang dikatakan "Melayu" itu ialah seseorang yang keturunannya dari sebelah bapa berasal daripada Semenanjung Melayu atau Gugusan Pulau-Pulau Melayu dan berpegang dengan adat-adat Melayu serta beragama Islam.

Abang Hj. Zaini b. Datuk Bentara (Sarawak) menyokong cadangan Selangor itu.

Encik Daud b. Mohd Syah (Singapura), berkata sekiranya dikehendaki taarif Melayu itu serupa pada segala syaratnya barangkali sukar sedikit. Ia bersetuju dengan syarat keturunan dari sebelah bapa akan tetapi tidak bersetuju dengan syarat beragama Islam. Bagi Kerajaan-Kerajaan Melayu; pada fikirannya taarif Melayu Johor itu molek. Dan lagi ia menunjukkan bahawa takrif Melayu bagi Kesatuan Melayu Selat mempunyai syarat "taraf rupabangsa" (Nasional Status). Ertinya hanyalah orang Melayu rakyat British atau rakyat yang dibawah naungan British sahaja dibenarkan masuk bersekutu, pada takrif Melayu Persatuan-Persatuan Melayu yang lain tidak ada syarat ini.

Raja Mohd. Noruldin b. Raja Deli (Negeri Sembilan) menerangkan iaitu sudah hendak diikut takrif Melayu seperti cadangan wakil Selangor itu didalam Negeri Sembilan kerana disana ada berlaku adat perpatih, dan adat itu pula mengambil keturunan pesaka dari sebelah ibu. Datuk Raja Di Raja Muid pun bercakap juga menambah keterangan Raja Mohd. Noruldin itu.

Encik Mohd. Tahar b. Setiaraja (Pahang) berkata pada tentang ianya sendiri sangat bersetuju dengan takrif mengikut keturunan sebelah bapa itu. Akan tetapi persatuan yang diwakilinya itu tiada mempunyai takrif Melayu. Hanya terpulanglah kepada Jawatankuasa persatuan itu menimbangkan seseorang itu Melayukah atau tidak, apabila ia minta bersekutu. Biasanya jawatankuasa itu menilik, pada tentang orang yang bukan keturunan Melayu jati, adakah dia mempunyai telateh Melayu dan adakah hatinya cenderung pada orang Melayu. Jika adalah ianya demikian maka terimalah permintaan hendak bersekutu itu.

Encik Mohamad b. Baginda Besar (Wakil Pahang juga) berkata iaitu susah hendak diketahui seseorang itu Melayu hatikah atau tidak. Barangkali diketahui oleh persidangan ini, katanya lagi, bahwa pada zaman purbakala orang-orang asing telah datang ke Semenanjung dan ke Gugusan Pulau-Pulau Melayu ini. Boleh jadi setengah-setengah orang yang mengaku Melayu jati itu hanyasanya keturunan daripada orang-orang asing itu.

Encik Mohamad Yunus Abd. Hamid berujar bahawa sekalian manusia dalam dunia ini ialah keturunan Nabi Adam. Akan tetapi pada masa ini telah ada berbagai-bagai bangsa. Oleh itu tentulah ada sesuatu masanya sesuatu puak manusia itu jadi satu keturunan yang tertentu. Umpamanya, kata Encik Mohd. Yunus lagi, jika orang Melayu itu mulai dikatakan (Melayu) pada masa Raja Besar Iskandar atau Raja Iskandar Dzulkarnain, maka daripada masa itulah turun kepada hari ini mereka itu dipanggil "Melayu". Yang ke atas daripada masa Raja Iskandar Besar tidaklah dikatakan "Melayu".

Tengku Pengerusi mengulas pendapatan-pendapatan yang dibawa oleh jurucakap-jurucakap itu sambil ia meminta kepada persatuan-persatuan Melayu yang belum mempunyai takrif atau mempunyai takrif yang tidak ketat supaya berbuat demikian. Dalam perkara ini persidangan tiada mengambil sesuatu keputusan hanya memulangkan perkara takrif itu kepada Persatuan-Persatuan Melayu itu masing-masing.

Cadangan Persekutuan Melayu Negeri Sembilan yang pertama iaitu mengeluarkan Majalah bagi Persatuan-Persatuan Melayu itu ditangguhkan kepada tahun akan datang kerana menimbangkan pada masa sekarang dunia sedang bergelora.

Cadangan Negeri Sembilan yang kedua ialah berkenaan dengan meminta kepada perintahan supaya melantik seseorang Melayu jati jadi wakil dalam sebarang utusan bersangkut paut dengan Tanah Melayu yang dihantarkan oleh perintahan keluar negeri. Cadangan itu dibawa oleh Datuk Raja Di Raja Muid. Dalam ucapannya Datuk itu menyebutkan utusan Ahyam dan utusan Tanah Melayu bagi persidangan kumpulan Timur yang baharu diadakan di Delhi itu. Dalam kedua-kedua utusan itu tiada seorang pun wakil Melayunya. Ia menambah kata lagi bahawa orang Melayu sekarang bukanlah orang Melayu enam puluh tahun dahulu. Orang Melayu sekarang ada mempunyai pengetahuan pada perkara tentera dan perkara ketukangan dan sebagainya.

Encik Abd. Rahim b. Ibrahim (Singapura) pada menyokong cadangan itu berkata: Saya menyertai perundingan wakil Negeri Sembilan itu. Sebagai menambah perkataan atau alasan pihak pencadang itu saya suka menguatkan bahawa "Melayu" atau "Tanah Melayu" itu mengandungi yang pertamanya Pendudukan-Pendudukan Selat (S.S.) dan yang keduanya Kerajaan-Kerajaan Melayu atau Malay States. Perhatikanlah kiranya perkataan-perkataan "Kerajaan-Kerajaan Melayu" itu kerana mengikut perbincangan pengetahuan cara siasah "Kerajaan" dan "Negeri" itu berlainan maknanya. Kerajaan-kerajaan Melayu itu tidak termasuk dalam pemerintahan besar British.

Apabila dihantar dari sini wakil-wakil bagi persidangan di luar negeri wakil-wakil itu biasanya digelar Malayan delegates atau "Wakil-wakil Tanah Melayu"> Sekiranya digunakan gelaran "Wakil-Wakil Negeri Selat" nescaya mengertilah kita orang Melayu. Akan tetapi apabila digunakan gelaran "Wakil-Wakil Tanah Melayu" - pada hal tidak ada seorang pun orang Melayunya di antara mereka itu - tak dapat tiada orang Melayu raya berasa yang mereka itu sehingga dilupakan dan hak-hak mereka tidak diindahkan.

"Sebagai lagi, Great Britain sekarang sedang mempertahankan lunas-lunas kuasa ramai (democratic principle) dalam peperangan yang ada ini. Suatu daripada lunas-lunas kuasa ramai itu ialah "self government" (perintahan sendiri).

Sedikit masa dahulu seorang Menteri British ada berujar begini: "Tujuan kita bukannya hendak memerintah kaum lain bahkan hendak menolong kaum lain memerintah diri mereka sendiri". Inilah dasar perintah British. Sekarang orang Melayu ingin hendak mengambil bahagian dalam tadbir negeri mereka lebih besar daripada yang ada sekarang. Dari sebab itu patut diberi peluang kepada mereka berbuat demikian.

Pada penghabisan perkataan saya maka saya menyokong rundingan wakil Negeri Sembilan tadi iaitu persidangan ini berpendapatan bahawa bila-bila masa perintahan menghantar wakil-wakil Tanah Melayu bagi persidangan-persidangan di luar

negeri hendaklah ada sekurang-kurangnya seorang Wakil Melayu". Cadangan itu diluluskan oleh persidangan dengan sebulat suara.

Persidangan Melayu Pahang dan Kesatuan Melayu Brunei tidak membawa apa-apa cadangan.

Persidangan hari yang pertama tamat pada pukul 4.30 petang. Wakil-wakil beredar ke Hotel Kapalterbang di Kelang kerana jamuan teh yang diadakan oleh Persidangan Melayu Kelantan.

Di antara tetamu yang hadir dalam majlis jamuan itu ialah Y.B. Encik Onn bin Jaafar, anggota Majlis Mesyuarat Kerajaan dan Mesyuarat Kerajaan Johor, (ianya hadir juga pada persidangan dari pukul 2 petang itu sebagai seorang pemerhati), Alfazal Tuan Hj. Mohamad Fazallah Suhaimi Al Zahri, Gurubesar _____ Alfardus, Singapura, Syed Ahmad bin Mohd _____, J.P., Encik Zainal Abidin bin Ahmad (Zaaba), Syed Mohd bin Alsagof, Tuan Hj. Abd. Hamid Fazal Al Muari dan lain-lainnya lagi.

Encik Ibrahim bin Hj. Yaakob, Wakil Persatuan Melayu Kelantan, memberi ucapan bagi pihak penjamu. Menjawab bagi pihak tetamu Y.B. Encik Onn bin Jaafar memberi suatu ucapan yang mengandungi bernas dan nasihat yang berguna serta galakan yang gembira bagi kejayaan Persatuan-Persatuan Melayu. Diantara lain-lain ia berkata yang orang-orang Melayu belum jatuh dan tidak akan jatuh. Orang Melayu lemah bukan kerana tak pandai, bukan kerana miskin, akan tetapi kerana tidak ada penganjur-penganjur. Katanya lagi oleh kerana sekarang telah ada persatuan-persatuan Melayu hendaklah pegawai-pegawai persatuan-persatuan itu bekerja sungguh-sungguh. Ianya percaya sekiranya persatuan-persatuan itu bekerja sungguh-sungguh, hak-hak orang Melayu pada perkara tadbir dan negeri akan beransur-ansur kembali kepada mereka itu. Sebaliknya jikalau persatuan-persatuan itu bekerja sambil lewa sahaja lebih baiklah tutup akan dia semuanya.

Tuan-tuan yang bercakap lain daripada Y.B. Encik Onn dalam majlis itu ialah Y.M. Tengku Ismail bin Tengku Mohd. Yassin dan Encik Daud bin Mohd. Shah.

Hari Yang Kedua 26hb Disember 1940 Persidangan diadakan pada pukul 9.30 pagi.

Semua wakil-wakil persatuan-persatuan itu hadir melainkan Y.T.M. Tengku Nasir, Tg. Panglima Besar, Tuan Hj. Arshad b. Awang, iaitu seorang wakil Kesatuan Melayu Johor, hadir pada kali yang pertama hari ini.

Setelah persidangan dibuka oleh Tg. Pengerusi, maka Encik Daud b. Mohd. Shah berkata oleh sebab kerja-kerja, persidangan itu banyak lagi yang akan diputuskan, ia meminta supaya seorang wakil dibenarkan bercakap atas sesuatu rundingan hanya sekali sahaja. Persidangan bersetuju dengan cara Encik Daud itu.

Setiausaha persidangan menyatakan bahawa jawatankuasa yang bersidang pada malam tadi pertamanya di Hotel Kapalterbang di Kallang dan keduanya di rumah Encik Daud bin MOhd. Shah di Siglap itu telah mendapat keputusan bersetuju membantu pemerintahan British. Dalam masa peperangan ini dengan jalan loteri. Aturan-aturan ditetapkan adalah seperti ini:

1. Pengelolaan bagi menjalankan loteri itu dipulangkan kepada Kesatuan Melayu Negeri Selat-Selat (Singapura).
2. 40 peratus daripada wang pendapatan loteri itu akan dikirimkan kepada Tuan Winston Churchill melalui Tuan Gabenor bagi membeli kapalterbang "Spitfire"
3. 50 peratus akan diberi sebagai hadiah-hadiah dengan jalan "War Savings Certificate".

iaitu:

25 peratus bagi hadiah yang pertama.

12 peratus bagi hadiah yang kedua & peratus bagi hadiah yang ketiga.

Bakinya dibahagikan kepada 100 hadiah-hadiah hiburan.

10 peratus diperbuat perbelanjaan-perbelanjaan keputusan itu diluluskan oleh persidangan dengan sebulat suara.

Cadangan Kesatuan Melayu Johor ialah "Perkebunan Persatuan-Persatuan Melayu" iaitu dibawa oleh Dr. Hamzah b. Hj. Taib. Tuan Doktor itu menerangkan bagaimana kekayaan tanah Melayu telah dan sedang diperah oleh orang-orang asing pada hal orang-orang Melayu tidak berharta dan bertambah miskin. Ia mengesyurkan supaya persatuan-persatuan Melayu mengadakan "syer" sebanyak dua juta ringgit berharga seringgiti pada satu "syer" kerana membeli ladang getah atau ladang kelapa dan sebagainya.

Cadangan itu disokong oleh Encik Mohd. Yunus Abdul Hamid (Selangor) dan Encik Mohd. Hassan (Brunei). Encik Ismail b. Abd. Aziz (Singapura) dan Encik Daud b. Mohd Shah (wakil Singapura juga) menerangkan yang cadangan itu termasuk kedalam perkara perniagaan pada hal berkenaan dengan perniagaan, Kesatuan Melayu Negeri-Negeri Selat tidak dibenarkan menjalankannya.

Tuan Hj. Arshad b. Awang (Johor) menguatkan lagi keterangan-keterangan yang dibentangkan oleh rakannya Dr. Hamzah itu. Encik Mohd. Sahar bin Setia Raja (Pahang) menerangkan sekiranya hendak dijalankan cadangan Johor itu berkehendakan kepada tiga perkara. Pertamanya tanah, keduanya pekerja, ketiganya modal. Menyambungkan perkataannya Encik Mohd. Sahar berkata yang tanah itu masih banyak lagi boleh didapati dengan tidak susah. Tentang pekerja banyak orang Melayu boleh didapati. Hanya pada tentang tadbir orang Melayu keciwa sedikit, orang Melayu belum ada tadbir yang cukup. Syarat yang ketiganya iaitu modal. Disini setengah orang berkata orang Melayu ada mempunyai modal. Akan tetapi wakil Pahang itu mengingatkan persidangan bahawa yang dikatakan modal itu ialah wang yang lebih daripada hajat-hajat kehidupan, pada hal hanya sedikit sahaja daripada orang Melayu yang ada wang lebih daripada hajat-hajat kehidupan mereka. Dengan alasan-alasan itu, Wakil Pahang itu membangkang cadangan Johor itu.

Tengku Pengerusi ketika mengulas berkata cadangan yang dibawa oleh kesatuan Melayu Johor itu boleh dijalankan dengan tiga cara. Pertamanya, Syarikat Kerjasama; pada tentang ini dikehendaki kebenaran perintahan, keduanya dengan jalan kompeni perniagaan, dan ketiganya dengan jalan persatuan. Akan tetapi perkara ini besar dan susah membuatnya jikalau sekalian persatuan-persatuan itu dikumpulkan sekali. Oleh itu pada fikirannya moleklah perkara ini dicuba dan dijalankan oleh persatuan-persatuan Melayu masing-masing. Maka persidangan pun bersetuju dengan syur Tengku Pengerusi itu.

Persatuan Melayu Sarawak jangkanya membawa tiga cadangan tetapi yang pertamanya iaitu "mengadakan lagu kebangsaan Melayu" dibatalkan. Maka yang dua lagi iaitu (1) mencari

.../16

jalan bagi melebihkan kerapatan sama bangsa dan (2) mencari jalan bagi membangunkan semangat perniagaan Melayu telah ada terkandung dalam cadangan-cadangan yang dibawa oleh persatuan-persatuan Melayu yang lain. Dari kerana itu, Encik Mohd. Johari b. Inang, dengan persetujuan wakil-wakil Persatuan Melayu Sarawak maka cadangan-cadangan itu ditarik balik.

Encik Ibrahim b. Hj. Yaakob, wakil Persekutuan Melayu Keantan membawa cadangan "patut dilantik suatu jawatankuasa bersekutu bagi Persatuan-Persatuan Melayu Tanah Melayu, Sarawak dan Brunei kerana menyelidik hal-ehwal kehidupan bangsa Melayu dan memberi syur-syur bagi memperbaikinya.

Cadangan Kelantan itu disokong oleh Y.M. Raja Yaakob bin Raja Alang (Selangor) dan Dr. Hamzah bin Hj. Taib (Johor). Encik Mohd. Sahar b. Setia Raja (Pahang) berkata ianya bukan hendak membangkang cadangan Kelantan itu, kerana cadangan itu bukanlah perkara mustahil tetapi pada perkiraannya tidak boleh jadi. Selidik seperti yang dicadangkan oleh wakil Kelantan itu hendaklah meliputi selidik atas siasah dan ikhtisad. Perkara ini hendaklah digali sampai ke akar tunjangnya. Wakil Pahang itu mengingatkan persidangan bahawa perbelanjaan-perbelanjaan berkenaan dengan perkara itu sangat banyak dan ia berfikir persatuan-persatuan Melayu tidak mampu memberi wang yang dikehendaki itu pada masa ini. Keduanya perkara itu tak dapat tidak diperbuat oleh orang-orang pandai. Katanya lagi barangkali ada orang yang layak diantara orang Melayu boleh menjalankan selidik itu akan tetapi mereka itu ada kewajipan yang lebih awal dihadapi mereka. Sungguhpun Persatuan Melayu Pahang ada cadangan yang seumpama itu berkenaan dengan Pahang sahaja, akan tetapi kerja itu belum dapat dijalankan oleh jawatankuasanya.

Y.M. Raja Mohd. Nor Aldin bin Raja Deli (Negeri Sembilan) menyokong cadangan Kelantan itu. Ia berkata jawatankuasa yang dicadangkan itu boleh sambil menyelidik hal kesihatan dan pelajaran orang Melayu.

Encik Daud b. Mohd Shah (Singapura) mencadangkan perkara ini ditangguhkan hingga persidangan tahun yang akan datang. Cadangan itu disokong oleh Tg. Pengerusi dengan ulasan yang menasabah, lalu diluluskan oleh persidangan. Pada ketika ini sepucuk kawat dari Setiausaha Kesatuan Melayu Brunei dibacakan, iaitu menyatakan dukacitanya tidak dapat hadir dalam persidangan itu serta mengucapkan selamat dan jaya.

Cadangan Kesatuan Melayu Negeri-Negeri Selat Cawangan Melaka yang pertama, "patut diadakan sekolah pertukangan dengan bahasa Melayu", iaitu dibentangkan oleh Encik Mohd. Ali b. Mohd. Araf.

Dr. Hamzah b. Hj. Taib (Johor) menyokong cadangan itu.

Encik Ismail b. Abd. Aziz (Singapura) mencadangkan suatu pindaan kepada rundingan yang dibawa oleh wakil Melaka itu demikian "meminta kepada pemerintahan mengadakan sekolah pertukangan dalam bahasa Melayu".

Pindaan itu disokong oleh Y.M. Raja Mohd. Nor Aldin b. Raja Ali (Negeri Sembilan) dan dikuatkan lagi oleh Encik Daud bin Mohd. Shah (Singapura).

Setelah diulas oleh Tg. Pengerusi maka cadangan ini seperti yang dipinda diluluskan oleh persidangan dengan sebulat suara.

Cadangan Kesatuan Melayu Negeri-Negeri Selat Cawangan Melaka yang kedua ialah "patut diadakan scholarship bagi Tanah Melayu" telah terkandung didalam cadangan yang dibawa oleh Persatuan Melayu Perak. Oleh itu tidaklah bincangkan dia lagi.

Encik Abd. Majid b. Abd. Hamid, bagi pihak Kesatuan Melayu Negeri-Negeri Cawangan Pulau Pinang, membentangkan suatu cadangan iaitu, "meminta kepada pemerintahan supaya dilanjutkan umur kanak-kanak Melayu masuk ke Sekolah Inggeris, daripada sebelas tahun kepada dua belas tahun dan dilanjutkan umur mereka lepas sekolah Inggeris kepada 20 tahun".

Encik Mohd. Hassan (Brunei) menyokong cadangan itu. Encik Mohd. Ali b. Mohd. Araf (Melaka) mengesyorkan suatu pindaan kepada cadangan Pulau Pinang itu dengan tambahan "serta dibenarkan kanak-kanak Melayu masuk ke Sekolah Melayu sekurang-kurangnya berumur 5 tahun". Ia menerangkan kesusahan ibubapa yang mempunyai anak-anak yang hampir enam tahun tetapi tidak diterima masuk ke Sekolah Melayu.

Encik Yunan b. Hj. Daim (Singapura) membangkang pindaan yang dibawa oleh Encik Mohd. Ali bin Mohd Araf itu. Ia menyatakan bahawa kanak-kanak Melayu yang dibawah 6 tahun itu kerap kali tidak maju pelajaran mereka kecuali pada sedikit-sedikitnya.

Encik Ismail b. Abd. Aziz (S'pura) memberi fikirannya iaitu tidak payahlah meminta kepada pemerintahan melanjutkan umur sekolah bagi kanak-kanak Melayu. Ia mengesyurkan mana-mana ibubapa Melayu yang mampu bolehlah menghantarkan anak-anak mereka terus ke sekolah Inggeris tidak ke sekolah Melayu lagi.

Encik Mohd. Hassan (Brunei) tidak bersetuju dengan syur Encik Ismail b. Abd. Aziz itu kerana katanya lebih banyak ibubapa Melayu yang tidak mampu daripada yang mampu.

Pindaan daripada wakil Melaka itu ialah, dan cadangan wakil Pulau Pinang itu diluluskan oleh persidangan dengan sebulat suara.

Sekarang persidangan beralih menimbangkan cadangan-cadangan daripada Kesatuan Melayu Negeri-Negeri Selat (Singapura).

Cadangan yang pertama ialah "patut meminta kepada pemerintahan supaya diadakan seorang pengelola bahasa dan pelajaran Melayu, dengan gelaran "Penolong Penguasa Pelajaran Melayu", daripada "Keturunan Melayu Jati". Rundingan ini dibawa oleh Tuan Putera Jumaat wakil Singapura. Dalam ucapannya menerangkan cadangannya itu Tuan Putera Jumaat menyebutkan bahawa pada masa ini bilangan sekolah-sekolah Melayu adalah sebanyak 850 dan bilangan kanak-kanak Melayu yang ada belajar di sekolah-sekolah itu adalah sebanyak 105,000. Pada hal bilangan sekolah-sekolah China di Tanah Melayu itu sampai begitu banyaknya tetapi ada seorang Penolong Penguasa Pelajaran (Cina) disini.

Cadangan itu diluluskan oleh persidangan dengan sebulat suara.

Cadangan Singapura yang kedua ialah "mencari jalan-jalan mendidik perasaan bersatu diantara orang Melayu". Tuan Putera Jumaat membutirkan jalan-jalannya ialah dengan perantaraan syarah-syarah dan perdampingan dengan surat-surat khabar Melayu. Encik Ismail b. Abd. Aziz, wakil Singapura juga, menambah lagi perkataan rakannya dengan jalan berbalas-balas lawatan di antara anggota-anggota persatuan-persatuan Melayu dan dengan jalan temasya bangsa Melayu daripada berbagai-bagai pertunjukan dan permainan padang.

Cadangan itu diterima oleh persidangan dengan gemar dan dicuba melakukannya oleh persatuan-persatuan Melayu itu masing-masing.

Cadangan Singapura yang ketiga iaitu, "mencari jalan dengan seberapa daya upaya menyokong pemerintahan British dalam masa peperangan ini" telah diputuskan lebih dahulu oleh persidangan.

Cadangan Singapura yang keempat dibawa oleh Encik Ashak bin Ahmad, wakil Kesatuan Melayu Negeri-Negeri Selat (Singapura). Encik Ashak mencadangkan perjumpaan persatuan-persatuan Melayu ini dinamakan, "Persidangan Bangsa Melayu".

Katanya jikalau dipanggil akan dia "perjumpaan" atau "Persidangan Persatuan Melayu Tanah Melayu" sahaja barangkali tidak kena kerana pada hari ini persidangan-persidangan Melayu Sarawak dan Brunei ada sama hadir.

Encik Mohd. Sahar b. Setia Raja (Pahang) menyokong cadangan Singapura itu akan tetapi dengan pindaan perkataan "kebangsaan" ganti perkataan "bangsa".

Encik Abd. Rahim b. Ibrahim (Singapura) bangun menunjukkan perbezaan diantara "bangsa" dan "kebangsaan". Katanya: "Saya suka hendak menunjukkan perbezaan diantara rupanama "Kebangsaan" atau nationalist atau rupanama "bangsa" atau national. Sesuatu itu dikenakan "kebangsaan" apabila ia cenderung kepada self-sufficiency (lengkap diri) atau independence (kemerdekaan), dan sesuatu itu dikatakan (bagai) "bangsa" (national) apabila ia dipakai oleh seluruh kaum atau keturunan, atau "rata" (general) atau "raya" (public).

Tg. Pengerusi mengulas cadangan itu penghabisannya persidangan bersetuju dengan syur Tg. Pengerusi menamakan persidangan itu dengan nama, "Persidangan-Persidangan Persatuan-Persatuan Melayu Semenanjung Tanah Melayu", dan jikalau persatuan-persatuan Melayu diluar Semenanjung itu hadir bolehlah ditambah nama-nama desa yang berkenaan di hujung nama itu.

Cadangan Singapura yang akhir, "mintakan persidangan tahun yang akan datang". Dengan sebulat suara persidangan tahun yang akan datang ditetapkan di Ipoh, Perak.

Tuan Putera Jumaat (Singapura) bercakap berkenaan dengan perkara wakil-wakil sayugialah mereka itu mendapat se-penuh-penuh kuasa daripada persatuan-persatuan masing-masing. Ia berharap tidaklah akan jadi pada persidangan yang akan datang seseorang wakil berkata yang ianya tiada berkuasa memberi perkataan yang putus: Ia hanya memberi fikirannya sendiri bukannya fikiran persatuannya.

Encik Ismail b. Abd. Aziz (wakil Singapura juga) mengambil peluang bercakap peri wakil-wakil, kuasa-kuasa mereka, aturan-aturan persidangan dan akhir sekali kebebasan percakapan. Ia berharap sekiranya pada persidangan yang akan datang pengerusinya seorang anak raja, janganlah digunakan bahasa dalam tatkala menghalangkan percakapan kepada pengerusi. Memadailah - kata, Encik Ismail itu lagi disebut pengerusi itu "Tuan Pengerusi" sahaja. Maksudnya Encik Ismail dengan percakapannya itu ialah didalam persidangan sahaja, diluar persidangan patutlah bercakap dengan anak-anak Raja mengikut bahasa dalam seperti biasanya.

Tg. Pengerusi bersetuju dengan percakapan Encik Ismail b. Abd. Aziz itu dan berharap pada persidangan yang akan datang dapat dilakukan aturan-aturan persidangan dengan sempurna.

Dengan cadangan Encik Daud b. Mohd. Shah (Singapura) aturan-aturan persidangan seperti dibawa ini dipersetujui oleh persidangan dengan sebulat suara:

1. Pengerusi persidangan itu akan dipilih oleh wakil-wakil yang hadir.
2. Setiausaha persidangan itu ialah setiausaha persatuan Melayu bagi desa tempat diadakan persidangan itu.
3. Cadangan-cadangan hendaklah dihantarkan kepada setiausaha persidangan itu tiga bulan lebih dahulu daripada tarikh persidangan supaya dapat diperkelilingkan kepada tiap-tiap Persatuan Melayu.
4. Tiap-tiap cadangan yang dibawa oleh seseorang wakil tidaklah boleh disokong oleh wakil-wakil persatuan yang membawa cadangan itu juga, tetapi boleh mereka menambah atau menerangkan keterangan-keterangan rakan mereka.
5. Hendaklah diberitahu kepada setiausaha persidangan sekurang-kurangnya 15 hari lebih dahulu daripada hari persidangan berapa orang wakil-wakil bagi sesebuah persatuan yang akan hadir.
6. Tiap-tiap wakil boleh menghurai atau menerangkan pendapatnya hanya sekali sahaja di dalam suatu perkara yang dirundingkan dalam persidangan itu.
7. Peringatan-peringatan persidangan itu hendaklah diperkelilingkan oleh setiausaha persidangan kepada persatuan-persatuan Melayu yang mengambil bahagian.

Abang Hj. Zaini b. Dato Bentara (Sarawak) menyatakan terimakasih dan besar hatinya yang Persatuan Melayu Sarawak dapat hadir dalam persidangan itu.

Persidangan ditutup pada pukul satu petang dengan ucapan terimakasih kepada Tengku Pengerusi dan Setiausaha persidangan.

Lepas itu sekalian wakil-wakil beredar ke Cafe de Luxe, High Street, kerana jamuan makan tengah hari yang diadakan oleh Kesatuan Melayu Negeri-Negeri Selat (Singapura).

.../21

Disebelah petang hari itu setengah daripada wakil-wakil itu melawat ke Johor Bharu dan mencontoh tempat-tempat yang indah disana, seperti Masjid Abu Bakar, tempat binatang-binatang hidup, Makam Mahmudiah dan Istana Persemahyaman baharu bagi Sultan Johor. Persekutuan Keharapan Belia Johor meraikan pelawat-pelawat ini sekeliannya di rumah persekutuan di Jalan Mildred, Johor Bahru dengan suatu jamuan teh yang diserikan oleh sepasukan bunyi-bunyian Melayu yang merdu. Ucapan-ucapan yang menyeru baik perasaan dan kod persaudaraan serta teguh persatuan di antara kaum bangsa Melayu dilafazkan oleh kedua-dua pihak.

Allah selamatkan Persatuan-Persatuan Melayu!

.../LAMPIRAN B

.../22

LAMPIRAN B

File No.: 28821 (C.O. 273.426)

Confidential

High Commissioner's Office.
Singapore, 1st June, 1915.

Sir,

I have the honour to submit a confidential report upon the recent outbreak in Kelantan. The history of the outbreak has been given concisely in the annexed narrative which was written with a view, subject to Your Excellency's approval, to publication in the local newspapers, especially the Malay papers. In the present confidential report, I endeavour to explain the nature of causes of the outbreak, and submit recommendations for improving the present state of affairs in Kelantan. For the purposes of this report I visited Kelantan from the 17th to the 25th May: at Kota Bahru, the capital, I had two interviews with His Highness the Sultan, and was the guest of the British Adviser; I travelled by train as far as rail-head at Tanah Merah, and thence by launch to Kuala Krai and Kuala Lebir, in the Ulu Kelantan district.

I also went, partly by road and partly across country, from Kota Bahru to Pasir Puteh, the scene of the main outbreak, and happened to be present at the fighting on the 24th May. A map of Kelantan is annexed to this report.

2. Pasir Puteh is one of the two out-districts of Kelantan (Ulu Kelantan being the other, and lies in the south-eastern part of the state, along the coast-line, extending as far as the Trengganu frontier. It takes its name from a small town a few miles up the Semerak River, the only stream of any size in the district. The population recorded in the Census of 1911 was 25,525 out of a total of 286,751 for the whole state. Its revenue for 1914 was only about \$24,000, out of a total State revenue of \$762,772. With the exception of a few struggling European-owned coconut estates, there is no British or foreign enterprise in the district. The local Malays are extremely ignorant and stupid. As is usual in a border district, many of them are cattle-thieves. Their industries are paddy-planting, coconut cultivation and cattle raising. The number of registered fire-arms in the district is 281. There are three Police Stations: Pasir Puteh (16 men) Kuala Semerak (8 men), and Bachok (8 men). The District Officer, Che Abdul Latif, is a Singapore Malay; and all the clerks, police and other government officials are Malays.

3. Pasir Puteh is about 30 miles from Kota Bahru, the capital. An earth road has been made from Kota Bahru as far as Gunong, about half the distance, and is fit for light motor traffic in dry weather. The remainder of the journey has to be made across the padi-fields, which are a sheet of water in the wet season. The only other communication between Kota Bahru and Pasir Puteh is by sea. There are no telegraphs or telephones in the district. The deplorable lack of communication is the subject of a later part of this report.

4. The Pasir Puteh district was in former days governed by a Chief (Tunku) who owed allegiance to the Raja of Kelantan, but whose rulership was practically uncontrolled. The last Chief who had such power was Tunku Sri Mah. In the recent outbreak, the two leaders were Ungku Besar, his grandson, and Haji Mat Hassan (better known as To' Janggut), his right-hand man; and their declared intention was to drive out of all Europeans and all foreigners of every nationality, to establish the old regime and (ridiculous as it may appear) to have taxes only once in every three years.

Opposition to the land-tax was the principal cause of the outbreak, and it is necessary therefore to explain briefly the nature of the change in the system of taxation.

The new "land Rules" came into force in the 1st January 1915, and substituted a "land-tax" (mis-named "land-rent" in the official translation) for the "produce-taxes". The rates at which the produce taxes were paid under the old system were as follows:

Padi-tax (A) Upon padi-fields planted from nurseries: calculated upon native measurements, and corresponding to a rate of 93 3/4 cents per cultivated acre;

Padi-tax (B) Upon padi-fields sown with seed: calculated upon native measurements, and corresponding to a corresponding 46 3/4 cents per cultivated acre;

There was no tax upon land which had not been cultivated; upon land on which the crop had failed; or upon land used for nurseries.

Coconut-tax 3 cents per annum upon every tree in bearing.

Durian tree & tree-tax 12 1/2 cents per annum upon every tree in bearing.

Betel-vine-tax 1 cent per annum upon every tree in bearing.

Particular attention is invited to the words underlined.

The new land-tax is collected at the following rates.

\$1 to \$1.20 per acre per annum for 1st class land
80 cents per acre per annum for 2nd class land
60 cents per acre per annum for 3rd class land
40 cents per acre per annum for 4th class land

A rule provides that when new land is taken up, remission "of rent" (i.e. land-tax) may be granted for a period not exceeding five "years".

7. Padi-fields, which under the old taxation would come under class "A", would be 1st class or 2nd class land under the new system, and class "B" padi-fields would be either 3rd or 4th class land. It will be seen therefore that the tax per acre upon 2nd and 4th class padi-land is less under the new system than it was under the old system, whilst the tax upon 1st class and 3rd class land is higher. The crux, however is that under the new system, the land proprietor has to pay in respect of his padi land whether he cultivates it or not, whereas under the old system this was not so.

He has also to pay upon the land used for nurseries, and to pay whether his crop has been a failure or not. Similarly, in respect of the land covered by his coconut, durian and betel-leaf trees, he has to pay whether the trees are in bearing or not. Again under the old system, land given up to the cultivation of any trees, other than those specified above, was exempt from taxation. This is not so now.

8. It will seen therefore that the new land-tax (which practically corresponds to the "land-rent" of the Colony and the Federated Malay States) is decidedly heavier than the old produce-tax. The produce-tax too was collected in a haphazard manner by the village headman, who found it easy not to include his friends amongst the people on his list, and politically expedient to omit all persons of standing at court. Under the new system, the maps will prevent any evasion. Another point which is objected to in the system is that many chiefs, who enjoyed a partial exemption under the old law, are by the new rules compelled to pay.

9. In addition to the land-tax, there is a scale of fees for the preparation of land-titles, (which are at present practically non-existent) and another scale for survey-fees. For the preparation of a "permit" (which is the first preliminary title, and is issued upon a mere measurement of boundary lines, without observation of angles) a fee of \$2 is charged. This is heavy; and when a man owns several small blocks of poor land, becomes oppressive. I am informed by

.../25

the District Officer, Pasir Putih, that in his district, where the land is poor on the whole, a man generally owns four or five blocks of land, each of which is of an average area of an acre, and an average value of \$40.

10. From the Government point of view, the land-tax is undoubtedly preferable to the produce-tax and there is no intention of abandoning it. I have however, represented to the British Adviser, for the consideration of the State Council, that the fee of \$2 for registration of a permit might well be done away with: more especially as the permit has later to be surrendered in exchange for a permanent title, when a fresh registration fee and a survey fee (including a charge for the cost of boundary marks) become payable.

11. The land-tax is only being collected upon holdings, in respect of which permits have been prepared, after measurement of the area, only some thirty permits were ready for issue in Pasir Putih district in April; and only one was taken out. In respect of all the holdings in the district (some tens of thousands, of lots perhaps) the old "produce-tax" is still being collected. The peasants had not therefore felt the new tax. They only knew that it was coming.

12. It is worthy of note that no opposition to the new tax has been shown in the Ulu Kelantan district, where some sixty permits have been taken out, or in the Kota Bahru district, where more than a hundred permits have been issued.

13. A great mistake was made by the Kelantan Government in not taking more care to explain to the peasantry the nature of the alteration in the taxation. This omission will have to be remedied, for when a tax affects the peasant's most valuable property, and is, in the majority of cases, the only direct tax that he pays, it is essential that he should understand it. It is important too that he should realize the benefit of having a title for his land.

14. In addition to the feeling against the land-tax, there are other causes for the outbreak. In the first place, though there is nothing to show that any German, Turkish or Indian seditionist influence has been at work in Kelantan, nevertheless the Kelantan people have for some months past undoubtedly believed the Great Britain was being defeated in the European war. When the Singapore mutiny took place in February, wild stories spread through the state of the massacres of Europeans and the successes of the mutineers. It was commonly believed that all the European troops and all the British Battleships had left the East for Europe. So firmly did the Kelantan Malays believe in British impotence

.../26

in the Straits Settlements that, when the British Adviser made it known that British troops and a British Man-of-war were on their way to Kelantan, the news was received with incredulity even in the highest circles; and the arrival of Colonial Brownlow's force and of H.M.S. "Cadmus" created a feeling almost approaching bewilderment.

15. In the opinion of the British Adviser, His Highness the Sultan has, ever since the Singapore mutiny, believed that the down - fall of the British Empire was at hand. A marked change has been noted in His Highness's attitude, and unwanted opposition and difficulties have been experienced by the British Adviser within the last two months both in the State Council and in routine work. It is not that His Highness has anything to do with the outbreak. All that is meant is that his behaviour reflected the opinion which he shared with other people in the country. It is beyond doubt too that since the Singapore mutiny, the Kelantan Malays, as a whole, have been far less respectful to Europeans, and have in many cases tended to adopt an insolent and truculent attitude.

16. Amongst the more ignorant classes, and in the more backward districts, the feeling naturally arose that an opportunity had occurred for expelling the British Officials. To the ignorant Malays of Pasir Puteh, there was nothing ridiculous in Ungku Besar's hope of seizing Pasir Puteh, and ruling it himself. It must be remembered that, only a few years ago, such a thing would have been possible.

17. There is yet another factor in the case. The movement against the land-tax in Pasir Puteh, and Ungku Besar's aspirations had the support of certain "ungkus" of high rank in Kota Bahru. His Highness the Sultan told me that he was certain of this. He would not give me any names, as he was still making enquiries. I may however say the persons suspected by the British Adviser are the Tunku Besar, the Tunku Bendahara, the Ungku Chik Penambang. All three are members of the State Council and the first two are uncles of the Sultan. It is believed -- but it is really only a matter for suspicion -- that their object was not only to rouse the whole of Kelantan against the foreigners, as soon as the Pasir Puteh outbreak had proved successful, but to depose the Sultan in favour of one of themselves.

18. It will be seen in the narrative that the outbreak with the exception of two minor affairs, was confined to the Pasir Puteh district. The Malays of the other districts however were only waiting to see the result of the movement in Pasir Puteh. When Colonel Brownlow's force and H.M.S. "Cadmus" arrived, the Malays of Kota Bahru district threw in their lot

with them and with the Government. If that military and naval force had not been sent from Singapore, the Sultan would have got no response to his forced levy.

19. It was a more coincidence that His Highness the Sultan of Trengganu was in Kelantan from the 3rd to the 5th May. His Highness was making a formal return of a call paid by the Sultan of Kelantan last year. The date had been fixed for some time, and the Sultan of Trengganu, when he heard of the trouble in Pasir Puteh, did not consider it of sufficient importance to justify a postponement of his visit. There has been no trouble in Trengganu, where His Highness has issued a Proclamation forbidding his people to harbour any of the Pasir Puteh rioters.

20. I now come to the consideration of the steps to be taken to punish the offenders, to restore public confidence, and security, to improve the administration, and to prevent a similar outbreak in the future.

21. It is beyond all doubt that the people of Pasir Puteh district, as a whole, were practically united in their sympathy with the rioters, though, so far as can be judged, not more than two or three hundred men actually took up arms. His Highness the Sultan, in conversation with me, strongly expressed the opinion that the whole district should be punished, and I suggested a fine upon every house in the district, unless the owner was either known to be loyal or could prove his loyalty. His Highness highly approved of the suggestion, and the matter will be considered in State Council. Another suggestion that I made was that all the fire-arms in the district should be called in, and that they should only be re-issued in cases where loyalty is known or can be proved.

22. Of the five ring-leaders in the outbreak, two are shewn by the Narrative to have been accounted for. So long as the other three are at large, there is the danger of another outbreak. It is necessary therefore to relax no effort to secure them, and the permission of the Trengganu Government to enter its territory, if necessary, must be obtained. The British Adviser Kelantan has addressed the British Agent, Trengganu upon the subject. In addition to these three men, some sixty persons have been mentioned by name in the various police investigations as having taken part in rioting or looting, and these people must be brought to trial. Until the principal offenders have been caught, and the various police cases connected with the outbreak have been disposed of, it will not be safe to reduce the detachment of Malay States Guides in Kelantan below its present number of 240 men.

The Malay States Guides are now distributed as follows:

A Pasir Puteh, 100 men (infantry) under Major Berton and two native officers, with Dr. Wood in medical charge;

At Kota Bahru 50 men (infantry) and 40 gunners of the mule battery (without the mules) under Captain Blandford and a Native Officer;

At Tanah Merah (on the railway) 42 men under a Native Officer;

At Pasir Mas (also on the railway) 8 men and a Non-Commissioned Officer.

23. The police force of the State consists of two Europeans, 221 Malays and 63 Sikhs, of whom the 2 Europeans, 127 Malays and 48 Sikhs are concentrated in Kota Bahru. The remaining 94 Malays and 15 Sikhs are distributed throughout the State in 14 police stations. Colonel Brownlow R.A., in a telegram from Kelantan to His Excellency the General Officer Commanding on the 11th May, expressed the opinion that a permanent garrison or "a large increase of police force is essential". I venture to qualify this statement by the addition of the words "until there are better road communications" - I consider that as soon as the present excitement has subsided the present force of 280 Malay States Guides could be reduced to 100 Sikhs (50 at Pasir Puteh, 25 at Kota Bahru, and 25 at Kuala Krai) and that when roads from Kota Bahru to Pasir Puteh and Kuala Krai are open to fast light motor traffic this number might safely be reduced to 50 Sikhs, who might then be stationed at Kota Bahru.

24. Pasir Puteh's position near the Kelantan-Trengganu frontier makes it, as has been stated above, a resort of the bad characters of both States. Owing to the inefficiency of the police in both States, cattle-thefts are almost unchecked. A police station at Bukit Petir, on the frontier, would if properly supervised and connected with Pasir Puteh by telephone, do much to ameliorate the present disgraceful state of affairs.

25. It is essential that an European should be stationed at Pasir Puteh as District Officer. His presence will improve the morale and conduct of the police, and will inspire confidence amongst the Malay peasants, Chinese traders and European planters alike. The late Mr. Mason, when British Adviser, is said to have promised the European planters of the district that an European District Officer would be stationed in Pasir Puteh as soon as the revenue of the district reached \$24,000 per annum. This figure was attained last year, and the British Adviser proposes to ask the State

Council to station Mr. Pepys at Pasir Puteh. The present District Officer, Che Abdul Latif, is unpopular in Pasir Puteh. It is complained that he is overbearing and brutal to the peasants. From what I saw, I doubt the truth of this. My opinion is that he is unpopular, firstly because he is regarded as a tax-collector, and secondly because he is a foreign Malay. He is capable officer, and should, I think, remain with Mr. Pepys for a month or two in Pasir Puteh to assist him in putting the office in order and should then be transferred to Kota Bahru or Ulu Kelantan as Assistant District Officer or Land Officer.

26. I come now to the crying need of Kelantan - that of communications. Two roads and a few telephone connections are required immediately. From a military point of view, they will minimize the possibility, and the danger of such an outbreak as this: from an administrative point of view, they will lighten and facilitate the work of every government department; and from the economic point of view they will be invaluable in developing the resources of the country. I am making these roads and telephones the subject of a separate, non-confidential report, and will not therefore discuss them in detail in this report. I will only say that the roads are from Kota Bahru to Pasir Puteh, and from Kota Bahru to Kuala Krai. On both roads the earthwork and bridging have been completed for some miles. Lack of funds has brought the work to a stand still. Estimates supplied to me by the Director of Works and Surveys, Kelantan, give a cost of \$200,000 for the completion of the Kota Bahru - Pasir Puteh road (28 mile), \$152,000 for the completion of the Kota Bahru - Kuala Krai road (44 miles) and \$11,600 for telephones connecting the police stations in Pasir Puteh district. This expenditure would be distributed over two or perhaps three years. Not more than \$100,000 would be required during the current year.

27. The Kelantan Government has not the funds with which to undertake these works, and I understand that neither the Colony nor the Federated Malay States Government is in a position to lend it money. In the circumstances, it may be possible for the Kelantan Government to raise money by a loan from the Mercantile Bank, or perhaps from Towkay Loke Yew. I am convinced that these two roads should be constructed at once as a matter of military precaution, and every one with whom I have discussed the matter has expressed the same opinion.

28. His Highness the Sultan, who was greatly alarmed by the recent outbreak, is not only anxious that the road to Pasir Puteh should be put in hand at once, but wants to have it carried on into Trengganu. So far as I can judge, it is another eight miles from Pasir Puteh to the Trengganu

frontier, and thence fifty miles to the capital of Trengganu. That such a road would be of inestimable value in bringing about a better state of affairs in Trengganu is beyond doubt. The road would be worth building as a matter of military precaution alone.

29. I stated in paragraph 27 that the Kelantan Government was not in a position to pay for the construction of the roads advocated in this report. It is necessary therefore to consider its financial position. Its assets and liabilities are set forth in the statement attached, which is taken from the British Adviser's annual report for 1914. The principal indebtedness is in respect of the following loans.

i. Loan from the Federated Malay States in respect of the payment under the Draft Cancellation Deed	\$3,000,000
ii. Loan from the Federated Malay States for general purposes, especially for survey	250,000
iii. Loan from the Straits Settlements for general purposes	120,000
	<hr/>
	\$3,370,000
	<hr/>

Its revenue and expenditure for the last six years have been as follows in round figures:

	<u>Total Revenue</u>	<u>Total Expenditure</u>	<u>Expenditure on special Services, P.W.D.</u>
1909	371,000	377,000	9,000
1910	419,000	404,000	44,000
1911	488,000	570,000	82,000 (\$78,000 on roads)
1912	536,000	665,000	126,000 (\$56,000 on roads)
1913	676,000	672,000	104,000 (\$31,000 on roads)
1914	763,000	806,000	38,000 (\$22,000 on roads)

Though the revenue has increased in a satisfactory manner, it has been outstripped by the expenditure - a very expensive item of special expenditure being the survey of the State and the agricultural holdings. There is practically no mining in the State, and the only present hope of increased revenue lies in the development of the Land Revenue. No

.../31

sudden large increase of revenue can therefore be expected ; and the State will not be able to repay any loan for many years to come. It should however be able to pay the interest upon the loan required for the road constructions indicated in this report, as well as upon the loans it has already contracted.

30. In this connection, I may say that I am of the opinion that Kelantan is certain to enter the Federation before many years are over -- possibly as soon as Pahang and Kelantan are linked by railway. The Malays are unable to take their part in the administration of the State, and the work falls upon a very small staff of European Officers.

31. This last matter for consideration in this long and diffuse report is that of payment of the cost of the expeditionary force to suppress the outbreak. I venture to suggest that no charge be made for the services rendered by H.M.S. "Cadmus", that in respect of the troops from Singapore all charges, except actual salaries, be paid by Kelantan and that in respect of the Malay States Guides salaries as well as all charges should be paid --. His Highness will appreciate the distinctions; and the fact that admission to the Federation would entitle Kelantan to the services of the Malay States Guides, free of charge, will make its impression on His Highness's mind.

I have the honour to be, Sir,

Your Excellency's most obedient servant

W. George Maxwell

Acting Secretary to the High Commissioner

-oooOoooo-